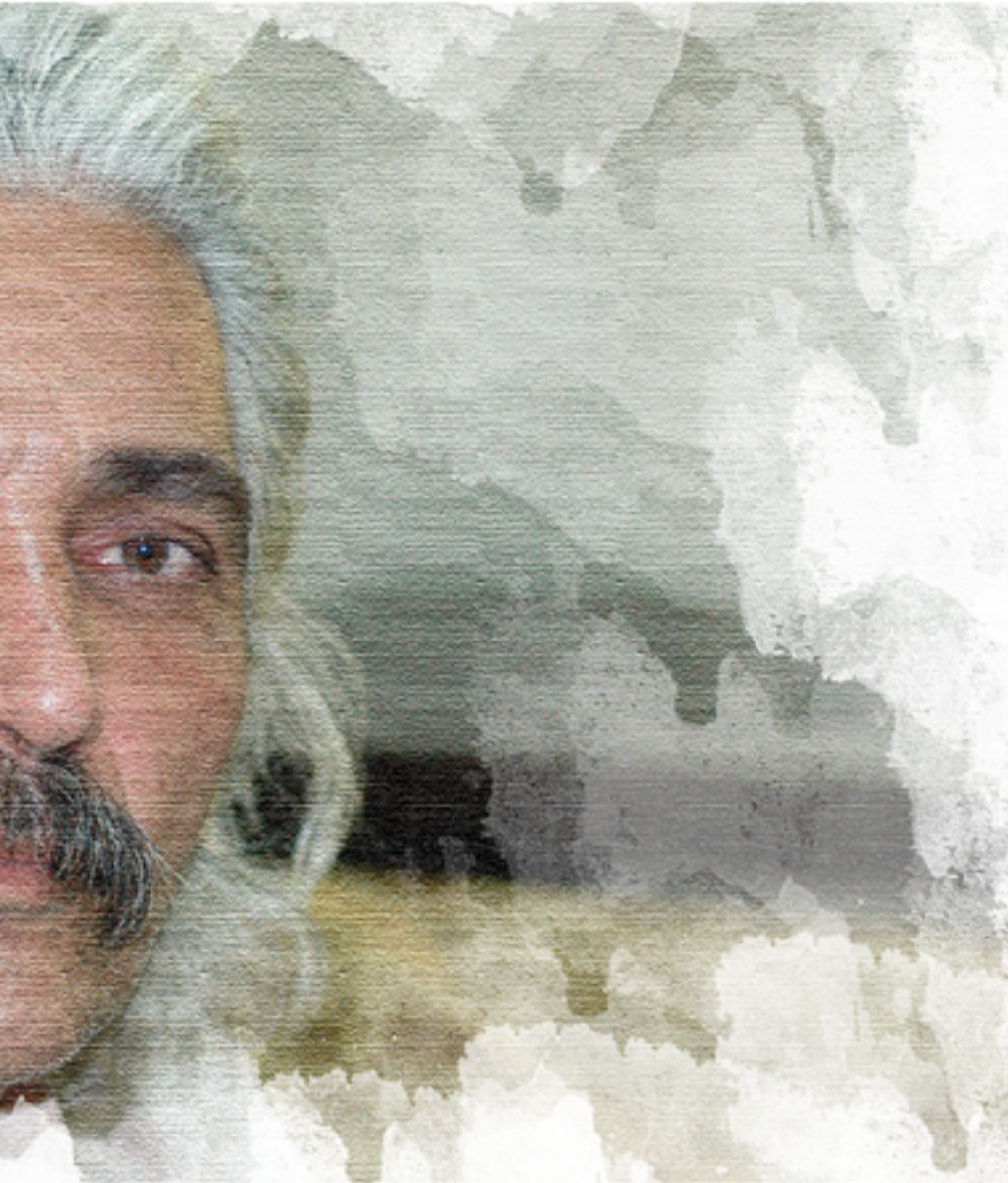

شاعیری عارف و عارفی شاعیر، له سهرهوهی تیگه ی

ژهنه پالی پایز شاعیر (محمد عومر عوسمان) له گفتوگۆ تاییه تهی "پهیک" داس له جوانیی و عیرفان و خوشویستی ژن و په یوه نندی نیوان ئیلتیزام و شاعر دهکات، ئه لیره دا جیهانیینی خۆی بۆ پایز" شیده کاته وه و لاشی وایه عاریف و شاعیر، له سهرهوهی تیگه یشتی خه لکی ئاساین.

***حه**
عومر چۆن پیناسه ی شاعر دهکات؟

پیناسه بۆ کئ، بۆ خۆی، یان بۆ بهرام به ره کانی؟

***له سهره تا دا بۆ خۆی و پاشان بۆ بهرام به ره کانی.**

بۆ خۆم وه کو ههر شاعیریک، شاعر پیناسه ی نییه و نه مکر دووه، ته نیا ههستی پیده کهم. گۆمیکه و تیده کهم. ته میکه و دامد گریت. تاوئیکه و له گیانم به رده بیت. من ته نیا ههستی پیده کهم. له راستیشدا من به دوی ئه ودا ناگه رپم، بشگه رپم بۆ من نادۆز رپته وه، ئه و دیت بۆ لای من و له پرینکدا داگیرم دهکات، من شاعیرم نه نووسیوه. شاعر منی نووسیوه، شاعر خۆی کردووه به جهسته و ههست و ناخ و قه له م و وشه ی مندا و خۆی نووسیوه ته وه. هه ئه وه شه من شاعیریکه زۆر بلئی دیوان ئه ستور نیم، شاعر که هات، ده مناسیت، منیش ئه و ده ناسم، ئیتر پتویست ناکات بۆ خۆم پیناسه ی بکه م، کام عاشق و خوشه ویست دلداره که ی پیناسه دهکات، ئه و ته نیا ههستی پیده کات و له به رده میدا سه ما له سهر لاقی گیان دهکات، پیناسه کردن بۆ بهرام به ره، له کاتیکدا تۆ بۆ که سیک له سهر شتیک ده دویت، پیناسه کردن و ئه و زاراره لۆجیکی و مه نتیقیانه دپنه کایه وه.

*** بۆ بهرام به ره کات چۆنی پیناسه ده که پت؟**

یه کهم جار هه ز ده که م ئه وه بلیم، که هه موو کائین و بوونه وه ره فیزیایی و فه لسه فیه کان پیناسه کراو نین، زۆر ته وه ره له هه موو زانست و هونه ره کاند هه یه که حیسابیشیان بۆ ده کرت، به لام پیناسه ناکرین، بۆ نمونه له بیرکاریدا، دابه شکردن له سهر (سفر) پیناسه نه کراوه، له فه لسه فه و عیرفانییدا خودا پیناسه نه کراوه، له به ره وه ی که به پیتی پتوهره کانی زانستی لۆجیک یان مه نتیق، پیناسه کار ده بیت به سهر پیناسه کراودا زال بیت و له هه موو لایه نیکه وه زانیاری له سهر بیت.

یان دیاره دی عه شق، له سه رده می یه که مین عه شقه وه تاکو ئیستا هه ول بۆ پیناسه کردنی عه شق دراره، که چی هیشتا ش که هیشتا یه مرۆف عاشق ده بیت و هه موو سۆفی و عاریف و زانا و ده رووناسه کانی ش نه یان تانیوه پیناسه یه کی گشتیی و ته واری له سهر به دن. شاعیریش پیناسه نه کراویکی هه سه پتیکراوه.

*** ههر پتویسته بۆ قسه کردن له سهر شاعر، له خالیکه وه ده ست پتیکه ی.**

له که لتام، به لام ئه و روونکردنه وه یه بۆ ئه وه بوو که بزاین شاعر به پیتی ئه و چۆره ی که شاعیر و ته نانه ت خوئنه ریش ههستی پیده کات و لئی تیده کات، پیناسه که ی ده گۆر دیت، ته نانه ت هه ندیک پیناسه ش تاییه تن به که سی و کاتیک دیاریکراو، وه ک (تی. اس. ئه لپوه) گه وره شاعیری سه ده ی بیسته می ئه مریکا ده لیت: «شاعر، عاره ق پزاندنی رۆحه»، یان (ژان کۆکت) ده لیت: «شاعر پیدایستییه که، بریا ده مزانی بۆ؟». بۆیه ئیمه ش ههر چه نده هه ول به دین، ناتوانین شاعر بکه یه ناو چوارچۆیه ی پیناسه یه کی هه تاهه تایی، شاعر حاله تیکه جیوه یی هه یه، له سهر یه ک شکل و شپۆه ناوه ستیت، له بهر ئه وه یه که له پابردو و ئیستا و داهاتو شدا ناکریت شاعر بخریته ناو چوارچۆیه ی پیناسه یه کی هه تاهه تاییه وه، پیناسه وه کو چی؟ بۆ نمونه ده لیت: ناو له تۆکسجینیک و دوو هایدرو جین پیکه اتووه، به لام ئه مه له بهرام به ره شاعیردا ناگوت ریت، من کاتیک که هاتوومه ته سهر شاعر نووسین،

به و گیان و رۆحیانه ته وه بووه که چاوم ته نیا قه له م و کاغه زه که ی به رده مم ببینیت، له کاتی شاعیر نووسیندا هه موو ئیلتیزامیکه ئایدیۆلۆژیی و فیکریی ده خه مه ئه و لاه. من به لاه وه زۆر سه یره که سانیک داده نیشن و ده لئین شاعیریکه سۆشالیست، یان شاعیری ناسیۆنالیست و هتد... ده نووسین، شاعر ده بیت شاعر بیت، زۆر جار هه یه ده لئین: شاعر وه سفی نییه، شاعر شاعیره.

*** په یوه نندی شاعیر و شاعر چۆن هه لده سه نکینیت، شاعر بۆ شاعیره که ی وه ک چیه، وه ک ده ستکرد و ده سته و تیکه، یان به ره میکه که به پیتی مه به ست و پیدایستییه کی تاییه ت ئه فرۆنداره؟**

هه ندی جار هه یه ئازیزیک وه ک تۆ له نه خۆشخانه یه و پتویستی به خوین هه یه، بۆ ئه وه ی گیانی به به ردا بیته وه و تۆ به شیک له خوینی خۆت له بوونی خۆتی پیده به خشتیت. بۆگومان ئه و شاعیره ش ده بیت به شیک له ژیا نی، به شیک له بوونی من، به شیک له لئدانه کانی دلئ من، له و کاته دا شاعیر به شیک له ژیا نی خۆی به و شاعیره ده به خشتیت، وه ک ئه فراندنی بوونه وه ریک کاریکی پیرۆزه، له به ره وه ی تۆ بوونه وه ریکت به دنیا هینا وه که پیش له تۆ، پیش له و ساته و ههسته، بوونی نه بووه. بۆیه به کاریکی خودایی ده زان ریت.

*** ئه و بوونه وه رانه ی که تۆ وه ک شاعر به نیات هینان، په یوه نندیه کی ئیجگار راسته وخۆ و هه ستیکراویان له گه ل سروشتدا و به تاییه ت وه رزی پاییزدا هه یه. حه مه عومر له پاییزدا چی بپنیه، چی دۆزیسه ته وه که له یه که م سه رنجاندنیدا بۆ شاعر، تا ئیستا ش ته ی تانیوه چاری لئه لگرت؟**

سیمبولی پاییز له سهر یه ک و اتا ناوه ستیت، رهنه گه له وینه یه کی شاعیریدا وه ک شتیکه جوان سه یری بکه ی، له شوینیکدا سیمبول بیت، له شوینیکدا گوزارشت بیت له قوربانیدان، تۆ به رده وام به درێژایی ژیا نی خۆت، له ژیر سیبه ری داری سه وزدا دانیش تویت، تا ئیستا بپنیه ته کچیکه جوان، پاش دانیشن و حه وانه وه ی له ژیر سیبه ری ئه و داره دا، کاتی رۆیشن به داره که بلیت: سوپاس! من ئه و گه لا سه وزه ده بینم که سیبه رت بۆ ده کات، که زنده گیت پیده به خشتیت، ئاسوده بیت پیده دات، به لام له کاتی وه ریندا خه لک لاقی له سهر دا ده نیت و ده که ویته ژیر پیلاره کانه وه، بۆ من پاییز ئه و گه لا وه ریوانه یه که چیتر که س سه یریان ناکات، بۆ من ئه و ژیا نه زه رد هه لگه راوه یه که خه لک به مردوو ی ده زانیت، خۆ نه شمردوه و ناشمریت، به لام خه لک له بیر و یادی ده کات و پیزی داری پاییز ناگرت، له به ره وه ی سیبه ری

نه ماوه. من له سهر یه ک پوئیا و یه ک بۆچوون سه یری پاییز نه کردوه، ده کرت گۆپه یه کی شاعیری من له سهر پاییز هاوکات پۆمانسی بیت و سیمبولیکیش بیت.

*** پاییز چۆریکه له گله ی، که واته ده توانین**

خۆشه ویستی که سیك، خوشویستی به شیکه له بوونی ئه و، به شیکه به هه موو گیانته وه، هه موو گیانی ئه وت خوشبویت، ده بیت ش مرۆقایه تی خوشبویت

بکات، که چۆن دلئ لیده دات و شاعیر به راستگییانه ترین شپۆاز شاعیره که ی وه ک بوونه وریکه سه ره بخۆ به دنیا هینا وه و بهرام به ره که ی سه یری بکات و شاعیر پیشانی نه دات و بۆ خۆی ببینیت، ئه مه راستگییه له شاعیردا.

دووه م ئیلتیزامیک که من بۆ شاعیری داده نیم، ئیلتیزام به مرۆفه، شاعر ته نیا و ته نیا به مرۆف مولته زیمه و به س، له م هه موو بوونه وه ره که خودا ئه فراندوویه تی، شاعر به شپۆه یه کی تاییه ت و هونه ر به شپۆه یه کی مرۆف خاوه ن شعوره، شاعیریش ته نیا له لایه ن مرۆفه وه ده خولقت و بۆ مرۆفیش ده خۆتیرته وه.

*** ئایا ئیلتیزام به مرۆفیش خۆی چۆریک له ئیلتیزام نییه؟**
تۆ خهریکی من ده خه یته ناو ئه و باسه وه، که زۆریشم پخۆ شه. ئایدیۆلۆژیا ریگه به شاعیریک ده دات که سهر به ئه و بیت، هه روه ها ئایین و سیاسه ت و حیزبیش هه ر به و شپۆه یه، به بیچه وانه ی ئه و بۆچووانه په وتیکه هونه ریی له ئه وروپا دژ به ئیلتیزامی هونه ر هاته ئاره وه، که ده یگوت: هونه ر بۆ هونه ر، به لام پرسیار ئه وه یه ئایا هونه ر به یه بهرام به ره ده خولقت؟

لیره دا باس له ئیلتیزام و به ستراوه یی شاعر بکه ی، به بۆچوونی تۆ شاعر و ئیلتیزام چ په یوه نندیه کیان هه یه، ئه ویش به واتایه کی گشتیی، ئیلتیزام به ئایدیۆلۆژیا، به ئایین، به سیاسه ت، به حیزبیکه دیاریکراو و به که سیکه ده ستیشانکراو؟

*** کام راستگیی، راستگییه ئه فلا تونییه که، که ده لیت: شاعر له به ره وه ی مه جازه و واقع نییه، راست نییه و درۆیه و شاعیریش ناراستگزر و درۆزه و ناییت بیته ناو کۆماره وه؟**

نا! مه به ستی من له راستگیی، راستگیی به پیچه وانه ی درۆ، یان مه جاز له بهرام به ره حه قیقه تدا نییه، راستگیی له پوانگه ی منه وه بۆ شاعیر گوزارشتکردنی راستگییانه و به یج ده ستیوه ردانی شاعیره، ده بیت

به رامبه ره که هه ست به گیانی ئه و شاعیره بکات بزانی و هه ست به وه

به رامبه ره که هه ست به گیانی ئه و شاعیره بکات بزانی و هه ست به وه